

ת"פ 33253/06/20 - מדינת ישראל נגד אנה אמטיר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 33253-06-20 מדינת ישראל נ' אמטיר

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אנה אמטיר

הנאשמים

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אנה אמטיר

הנאשמים

החלטה

הנאשמת הודתה והורשעה, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירה של סחר בסם מסוכן שהתרחשה
19.3.20 בירושלים. הנאשמת מכרה 10 ג' קנביס בתמורה ל 450 ₪.

בהסכמת הצדדים נשלחה הנאשמת לשירות המבחן להגשת תסקיר אודותיה, ולבקשת הסנגור - גם את שאלת
הרשעתה.

תסקירי שירות המבחן:

שני תסקירים הוגשו. בראשון, מיום 21.2.21, גולל שירות המבחן בפירוט את כל קורותיה של הנאשמת, עמד על "גורמי
הדחק" שהיא מתמודדת איתם, בעטיים גם עברה את העבירה שהורשעה בגינה, ומצא בסופו של יום כי קיימת נזקקות
טיפולית ויכולת הפקת תועלת שתצמצם בעתיד את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

שירות המבחן ערך לנאשמת מספר בדיקות שתן שנמצאו נקיות, ובדיקתו העלתה כי לנאשמת אין ולא היו תיקים פליליים
אחרים לבד מהנוכחי.

עמוד 1

בליבת הדברים מצוקתה הכלכלית של הנאשמת וכן זוגה אותו הכירה במהלך עבודתה לאחר שחרורה מהצבא, מוסלמי שגדל בחברון וחי בארץ.

השניים נישאו בשנת 2011, התגוררו תחילה בירושלים שם גם התאסלמה הנאשמת, ועברו ב-2020 להתגורר בחיפה מתוך תחושות גזעניות שחשו בירושלים. לנאשמת ובעלה 3 ילדים, והם מצויים בעיצומו של הליך בקשת איחוד משפחות, היות שמעמד הבעל בישראל אינו מוסדר.

עקב הקורונה פוטר בעלה מעבודתו, ובסופו של יום, אף ש"חזרה אחר הפתחים" בבקשות לסיוע נאלצה המשפחה להתקיים מקיצבתה של הנאשמת בלבד.

באותה עת, מתוך שיטוט באינטרנט, הגיעה הנאשמת - באמצעות אפליקציית הטלגרם - לביצוע העבירה שהורשעה בה, אף שלא היה לה כל קשר בעבר עם עולם הסמים, בין בשימוש או סחר, ואף לא לבן זוגה שכלל לא ידע על המעשה.

הנאשמת עבדה בעבודות מזדמנות ובשנה האחרונה היא לומדת קורס סייעות שיניים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשמת נוטה להתנהלות אימפולסיבית במצבי לחץ וחירום והמליץ על דחיה לצורך בחינה טיפולית.

בתסקיר השני התרשם שירות המבחן כי הנאשמת משתפת פעולה היטב בפגישות הטיפוליות, ומביעה מוטיבציה רבה להמשיך ולהעמיק בו.

בבוחנו את כל נסיבות הנאשמת המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת צו מבחן למשך 18 חודשים וכן של"צ בהיקף גבוה של 340 שעות כחלופת ענישה חינוכית, שיקומית ומרתיעה.

בנוגע לשאלת ההרשעה המליץ השירות להימנע מכך, על רקע חרטתה העמוקה של הנאשמת, משום היותה אם צעירה, הפגיעה האפשרית בהשתלבותה התעסוקתית ובעיקר הסיכון שיהיה בהרשעה למעמדו האזרחי של בעלה.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה את הערכים המוגנים ה"קלאסיים" הנפגעים בעבירות סחר בסמים, ביקשה לדחות את המלצת שירות המבחן לענישת הנאשמת היות שאינה עולה בקנה אחד עם עקרונות ההלימה של חוק העונשין, עתרה למתחם ענישה שינוע בין 6-12 חודשים, ובמיוחד לדחות את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתה בהיעדר נזק קונקרטי לפי הלכת כתב.

הסנגור הדגיש את היותה של הנאשמת אישה צעירה שעברה עבירה ראשונה בחייה, אך הרחיב בטיעונו בשאלת ההרשעה היות והיא מסכנת את הליך איחוד המשפחות שהזוג נמצא בעיצומו.

הסנגור הפנה לפסיקה המאפשרת אי הרשעה גם בעבירות סחר בסמים, ולהליך הטיפולי שהנאשמת עוברת בשירות המבחן.

הסנגור עתר לקבל את המלצת שירות המבחן היות שמדובר במקרה חד פעמי ופוטנציאל הנזק של ההרשעה גדול מאד.

הנאשמת ביטאה בפני חרטה והתנצלות רבה, והבהירה שהיא לוקחת אחריות מלאה למעשיה.

דיון והכרעה:

לאחר ששקלתי את הדברים התרשמתי היא כדלהלן:

מדובר בנאשמת צעירה, חסרת כל קשר לעולם העברייני, נשואה ואם לשלושה ילדים.

הנאשמת חיה חיים מורכבים בהינתן הסטטוס האזרחי הלא ברור של בעלה, כזכור, מוסלמי שגדל בחברון, חסרת תמיכה מצד משפחתה הגרעינית נוכח נישואיה לבעלה והמרת דתה לאיסלם, אשה נורמטיבית לחלוטין המתוארת על ידי השירות כבעלת יכולות טובות, התנהלות יציבה ותפקוד תקין.

הנאשמת מכרה סם לאחר ובמובן זה עברה עבירת סחר בסם. ברקע פעולתה מצוקה כלכלית קשה שהנאשמת ניסתה תחילה לפתור בדרכים נורמטיביות ורק לאחר שנסתמו כל יכולותיה, מבלי שיש בכך להקל במעשה, ובניסיון להשיג כסף מהיר וקל, עברה, פעם אחת, את העבירה.

אני מקבל את זיהוי הערכים הנפגעים של המאשימה, אני מקבל גם את המתחם שעתרה לו, אלא שאני סבור שמדובר במקרה חריג, מאד מאד לא שיגרתי, שאיננו שכיח באולמו של בית המשפט.

נעשתה טעות, טעות קשה - אבל טעות, היא היתה חד פעמית, ודאי שלא מגיע פרס בגינה, אך מאזני הצדק אינם דורשים כי תמיד, בכל מקרה, יקוב הדין את ההר.

הנאשמת שילמה כבר תשלום כבד על מעשיה, היתה עצורה 5 ימים ומצויה בהליך משפטי כמעט שנה וחצי וחיה - בגין מעשיה ואשמתה - באי ודאות הנובעת מההליך המשפטי משך כל הזמן הזה, ואין לזלזל במשמעותו המענה.

הנאשמת עוד עתידה לשלם על מעשיה, אך התשלום אף הוא צריך להיות מדוד, וככל הניתן - שלא יהרוס לחלוטין את עתידה ואת חייה.

בחנתי גם את הפסיקה שהמציא הסנגור, נחה דעתי שניתן במקרים המתאימים - חריגים ככל שיהיו - "לסבול" אי הרשעה גם בעבירה של סחר בסם, וגם כאשר בהירות הנזק הקונקרטי שהרשעה עלולה לגרום אינה חדה דיה. דומני שהמקרה שלפניי טובל במאפיינים החריגים שמאפשרים זאת.

מכל הסיבות הללו, שאפשר גם לכנות בדוחק "שיקומיות", החלטתי שיש להחריג את הנאשמת ממתחמי הענישה, לאפשר לה לחזור אט אט לחייה הקודמים, לגדל את משפחתה ולהתפתח להיות אזרחית התורמת לחברה.

באשר כל אלו אני מאמץ את המלצת שירות המבחן, מבטל את הרשעתה של הנאשמת וגוזר עליה את העונשים הבאים:

1. מוטל בזאת צו מבחן לתקופה בת 18 חודשים במהלכה תהיה הנאשמת בטיפול ובפיקוח שירות המבחן, ומוזהרת הנאשמת כי אם לא תשתף פעולה במלואה עם המבחן יוכל בית המשפט להפקיע אותו, להרשיע את הנאשמת ולגזור עליה עונש אחר תמורתו.

2. אני גוזר על הנאשמת של"צ בהיקף של 340 שעות לפי תכנית שיכון שירות המבחן ותוגש לאישור בית המשפט בתוך 40 ימים מהיום.

אני נותן תוקף של החלטה להסכמת הצדדים ביחס לרכוש שנתפס, ומורה להשיב לנאשמת את הרכב שנתפס.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.